

det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen), at Artilleriets Chef, der har været en bestemt Modstander af Bagladesystemet, i den senere Tid er gaaet over til dette System, skal jeg lade staa hen. Sammenligningen dreier sig om, hvorvidt vi skulle have en god Kanon, eller om vi skulle bevare den af samtlige europæiske Stater kasserede Kanon i et Par Aar endnu. Derfor udtalte jeg, at jeg efter de Oplysninger, hvoraf jeg var i Besiddelse, og som jeg indrømmer, at jeg først har faaet i det sidste Dieblit — ganske vist ikke i Dag, men i Løbet af det sidste Par Dage — ikke kan paatage mig Ansaret for at stemme imod denne Bevilling. Jeg skal imidlertid ikke komme længere ind paa dette Spørgsmaal om selve Kanonens Fortræffelighed og Bevillingens Begrundethed; thi det forekommer mig ikke at foreligge i Diebliffet. Hvad der nu er det Vigtigste, er hvorvidt der fra Regeringens Side vil blive givet Thinget Leilighed til at anstille de nødvendige Overveielser med Hensyn til dette Spørgsmaal, hvilket Thinget faktisk ikke har haft Leilighed til, hvad jeg tror er indrømmet fra alle Sider, navnlig ogsaa fra den anden Side af Salen, eller med andre Ord, hvorvidt det skulde vise sig — og det vil vise sig før Afstemningen — om der før denne bliver af Regeringen aabnet Thinget den Udeve, som er antydet fra forskellige Sider, og som sidst meget bestemt blev antydet af den ærede Ordfører for Finantsudvalget, nemlig at den ærede Minister indbringer Forslaget under en anden Form. Dette forekommer mig i Diebliffet afgjørende; thi det er en Misforstaaelse, der blev fremsat f. Ex. af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valokreds (Scavenius), som nu ikke er tilstede, at Thinget ikke vil gaa ind paa denne Bevilling, fordi der, jeg vil ikke sige er begaaet en Formfeil, men fordi Bevillingen ikke er forelagt saa tidlig, som man kunde have ønsket. Det Samme blev yttret af det ærede Medlem for Thisted (Sagd), men det er ikke Tilfældet. Der er ikke Tale om, at Nogen her ikke vil, men jeg tror at turde sige, at der hos en stor Del af ærede Medlemmer uden Hensyn til Partiaffygninger er et virkeligt Ønske om at kunne gaa ind paa en saadan Bevilling. Man har imidlertid ikke Betingelserne derfor, idet Medlemmerne faktisk ikke have været i Stand til at sætte sig ind i Sagen, og faktisk ikke have sat sig ind deri, før de nu skulle gaa til Afstemning, men jeg ser ikke, hvorledes man med Rette kan forlange, at Thingets Medlemmer, naar de paa Grund af den korte Tid og meget andet Arbejde ikke have kunnet sætte sig ind i Sagen, dog skulle stemme for Forslaget. Det ærede Medlem for Viborg (Thorup) tog fuldstændig feil, naar han mente, at jeg i Dag skulde have paastaet, at man ubetinget skulde følge de Sagkyndige i Modsetning til, at jeg for nogen Tid siden har sagt at jeg ikke vilde følge dem. Jeg siger endnu ligesom sidst, at jeg

følger de Sagkyndige, naar de ere enige, og naar de kunne overbevise mig om, at de have Ret, men at man blindt hen skulde følge dem, er for meget forlangt. Jeg har nu faaet den Overbevisning, at jeg kan slutte mig til, hvad her er foreslaet, og jeg tvivler ikke om, at Thinget ogsaa vilde faae den, hvis det, hvad jeg anser for overordentlig let, blev muligt at finde en Form, hvorunder en Belæring, en Dokumentation af samtlige Argumenter og en nærmere Forklaring af de Præveer, der ere flete, kunde finde Sted, men saalænge det ikke sker, er det en Umulighed. Det er ogsaa en Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører har sagt, at jeg vilde omvende Nogen. Jeg vil ikke omvende en Æneste i denne Sal. Det falder mig slet ikke ind, og jeg har ogsaa, da jeg sidst havde Ordet, sagt, at jeg kun talte paa egne Vegne for at gjøre Rede for, hvorfor jeg personlig i denne Sag stemmer imod den ærede Ordfører og det ærede Finantsudvalg, hvad jeg for Øvrigt ikke anser for Godt, og som jeg principielt kun nødig gaar til. Det er ingenlunde min Hensigt at overtale Nogen, og jeg tror heller ikke, at noget Medlem kan overtales i Løbet af et Par Timer angaaende en saa alvorlig og vigtig Sag, der kræver saa nøagtig Forklaring og Redegjørelse som denne. Det er heller ikke derfor, jeg har taget Ordet, og egentlig heller ikke saa meget for at klare min personlige Stilling, men meget mere for at skaffe Midler tilveie og for at foranledige Udeve, hvorigjennem en nærmere Belæring kunde finde Sted, hvilket efter min fulde Overbevisning vilde have til Følge, at dette Forslag vilde blive vedtaget. Vi have jo ogsaa hørt fra den ærede Ordførers Side, at et særligt Forslag om denne Sag, naar et saadant blev indbragt, ikke blot vilde blive sendt til et Udvalg, men ogsaa der vilde blive behandlet med Grundighed, og jeg tør vel tilspise, med den Iver, Raffesed og Resolutthed, som karakteriserer Behandlingen af alle Arbejder, der overlades til den ærede Ordfører. (Udfrydelse af Ordføreren.) Jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører ikke vil paastaa, at han, naar en saadan Lov blev overdragen til ham, vilde lade den ligge. Det følger ogsaa af sig selv, at vi, naar den ærede Minister viste os den Tillid at tage Forslaget ud af Finantsloven og at bringe det frem under en anden Form, vilde vise den Hønhed ligeoverfor Ministeren at arbejde derpaa for Udoor, men mere kan man ikke forlange. Hvorledes kan Ministeren forlange, at ærede Medlemmer skulde binde sig til at stemme paa en vis Maade, uagtet de ikke vide, hvorledes Sagen vil komme til at se ud? Det vilde være en yderst mærkvaerdig parlamentarisk Fremgangsmaade. Det gjaelder om, at Sagen kan blive hurtig færdig; men Ministeren kan vise den Tillid at stole paa, at man fra den Side i Salen, der idag ikke er tilstrækkelig oplyst, og som derfor